

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/612/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412216553
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412216553.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa Slovak Telekom, a.s., so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, spoločnosť zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, vložka číslo: 2081/B, zastúpeného JUDr. Oliverom Balážom, advokátom, so sídlom Zámocká 10, 811 01 Bratislava proti odporcovi K. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. E. XXX/XX, XXX XX L. J. E., o zaplatenie sumy 904,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 03.01.2014, č. k. 12C/66/2013-124, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že pripúšťa vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778 ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. V odôvodnení poukázal na právnu úpravu, konkrétne ust. § 93 ods. 2, 3, 4 O.s.p. a uzavrel, že vedľajší účastník na strane odporcu preukázal splnenie podmienok na vstup do konania, tzn. preukázal, že predmetom jeho činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. V danej veci ide o sporové konanie, ktoré súvisí s predmetom ochrany práv spotrebiteľov bez povinnosti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Súd mal za to, že nie je rozhodujúce, či vedľajší účastník v danej veci vystupuje na strane navrhovateľa alebo odporcu, vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu pripustil.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Podľa jeho názoru, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 19.04.2013, ktoré doručil súdu a ktorým súd oboznámil s návrhom na vyslovenie nesúlady ust. § 93 ods. 2 zák. č. 36/2005 Z. z. s článkom 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR a súčasne požiadal súd, aby do konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu nepripustil, resp. aby rozhodol o pripustení jeho vstupu až po vydaní nálezu ústavného súdu. Napriek tomu súd uznesením tieto námietky proti vstupu neakceptoval. Prítom Okresný súd Bratislava V. rozhodol v nadväznosti na návrh Okresného súdu Brezno uznesením zo dňa 26.04.2013, sp. zn. 50C/45/2012 o prerušení konania vo veci, v ktorej na stranu odporkyne vstúpili traja vedľajší účastníci z dôvodu, že na ústavnom súde je vedené konanie, ktorého rozhodnutie je významné pre rozhodnutie vo veci tunajšieho súdu.

Ďalej poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/188/2012, ktorým poukázal na skutočnosť, že podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní je súhlas hlavného účastníka. Podľa záveru Najvyššieho súdu SR, povaha a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa priechil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane účastníka konania, ktorý by bol tomuto účastníkovi nanútený. S týmto názorom sa stotožnil aj Okresný súd Prešov v uznesení zo dňa 31.10.2013, sp. zn. 8C/365/2012 a obdobne v ďalších rozhodnutiach prvostupňových súdov. Navrhovateľ má za to, že pripustením združenia do konania bez výslovného súhlasu odporcu, by bolo umožnené združeniu

získavať a disponovať osobnými údajmi odporcu, zhromažďovať osobné údaje o jeho osobe a mohlo by dôjsť k porušeniu zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov a k vážnemu porušeniu práva na súkromie. Navrhovateľovi pritom nie je známe, že by združenie predložilo súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vystupuje, a preto jeho zotrvanie v spore nie je možné. Domáha sa zmeny rozhodnutia tak, že súd nepripúšťa vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

K odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník, zastúpený splnomocneným advokátom. Odvolanie označil ako zjavne účelové a právne irelevantné. Poukázal na skutočnosť, že vstup združenia do konania priamo predpokladá zákon v ust. § 93 ods. 2 O.s.p. a v tej súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR 2Obdo/27/2012 zo dňa 27.08.2012. Procesný kódex prezumuje súhlas hlavných účastníkov s vedľajším účastníctvom, pretože relevantným úkonom hlavného účastníka je iba vyslovenie jeho nesúhlasu s vedľajšou intervenciou. Citoval z odôvodnení viacerých rozhodnutí odvolacích súdov SR, ktoré podporujú jeho právny názor v tejto veci.

Pokiaľ navrhovateľ namieta oboznamovanie sa vedľajšieho účastníka s osobnými údajmi, s ktorými sa oboznámil samotný navrhovateľ a následne ich použil proti odporcovi v procese mimosúdneho vymáhania pohľadávky, uvádzané argumenty považuje za snahu žalobcu chrániť svoje vlastné hospodárske záujmy vylúčením vedľajšieho účastníka z konaní. Vstup vedľajšieho účastníka do konania v predmetnej veci je plne v súlade s platnými právnymi predpismi a je vyvolaný výlučne protizákonnými praktikami dodávateľa a tým súčasne potrebou ochrany neinformovaného spotrebiteľa. Odvolaciemu súdu navrhol napadnuté uznesenie prvostupňového súdu potvrdiť ako zákonné a správne a zaviazat navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 25,47 Eur.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. Uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že konanie v tejto veci začalo dňa 05.12.2012 podaním žalobného návrhu navrhovateľa proti odporcovi, pričom sa domáhal zaplatenia sumy 904,- Eur s príslušenstvom. Dňa 23.01.2013 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS okresnému súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. Vzhľadom na vyjadrenie navrhovateľa k vstupu vedľajšieho účastníka, ktorý navrhol nepripustiť vstup združenia do konania, rozhodoval prvostupňový súd o pripustení vstupu združenia do konania a to tak, že vstup spotrebiteľského združenia do konania pripustil z dôvodov, ako bolo uvedené vyššie. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd rozhodol správne a v súlade s existujúcou právnou úpravou, účinnou v rozhodnom čase (v čase, kedy vedľajší účastník oznámil svoj vstup do konania a tiež v čase, kedy o tomto rozhodoval prvostupňový súd). Odvolací súd považuje za zákonný a správny právny názor prezentovaný prvostupňovým súdom, v zmysle ktorého vedľajšieho účastníka, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov podľa osobitného predpisu, legitimuje už samotná právna úprava. Pokiaľ takýto účastník vstúpil do konania, vedľajším účastníkom sa stal už týmto oznámením vstupu do konania. O prípustnosti jeho vstupu rozhoduje súd jedine v prípade, ak by účastník s touto jeho intervenciou v konaní nesúhlasil. Logicky z toho vyplýva, že hlavným účastníkom, ktorý môže účinne namietať proti vstupu vedľajšieho účastníctva v sporových konaniach je ten účastník, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje a ktorého práva v konaní mieni podporovať. Bolo by nezmyselné a v rozpore s existujúcou právnou úpravou, aby proti vstupu vedľajšieho účastníka mohol účinne namietať ten účastník, proti ktorému bude vedľajší účastník v konaní vystupovať. Nakoľko však v tomto prípade navrhovateľ vzniesol námietku voči prípustnosti vedľajšieho účastníctva, musel o nej prvostupňový súd rozhodnúť. Pokiaľ v odvolaní navrhovateľ tvrdí, že podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva je súhlas hlavného účastníka (na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať), odvolací súd uzatvára, že takýto názor nemá oporu v platnej právnej úprave. Súhlasiť možno len s tým, že vedľajší účastník nemôže zotrvať v konaní v prípade, že by hlavný účastník, na strane ktorého vystupuje, s týmto jeho pôsobením nesúhlasil, čo však nie je posudzovaný prípad.

Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na prípadné porušenie zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov a na návrh Okresného súdu Brezno na vyslovenie nesúladu ust. § 93 ods. 2 zák. č. 36/2005 Z. z. s článkom 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR, odvolací súd dodáva, že Ústavný súd SR uznesením PL.ÚS1/2014-9 odmietol návrh Okresného súdu Brezno so záverom, že vychádzajúc z obsahu, zmyslu

a účelu napadnutého ust. § 93 ods. 2 O.s.p., ktoré možno interpretovať a aplikovať v spojitosti s ďalšími procesnými ustanoveniami obsiahnutými v Občianskom súdnom poriadku v zmysle vyššie uvedeného a s prihliadnutím na limity spracúvania osobných údajov dané aktuálnou právnou úpravou (platným Zákonom o ochrane osobných údajov), ústavný súd nepovažuje označené ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku za spôsobilé zasiahnuť do základného práva garantované v čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Preto návrh okresného súdu ako zjavne neopodstatnený podľa § 25 ods. 2 Zákona o ústavnom súde odmietol.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodol, pretože o nich bude rozhodnuté až po rozhodnutí vo veci samej v zmysle ust. § 151 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.